

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 418/2012
30.11.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Vlaste Jovanović, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu R.R. iz G.D., podnetom preko punomoćnika I.V., advokata iz B., za preispitivanje sudske odluke - rešenja Upravnog suda II-2 Up. 255/11 od 02.07.2012. godine, uz učešće protivne stranke Ministarstva unutrašnjih poslova RS, Sektor finansija, ljudskih resursa i zajedničkih poslova, Uprava za ljudske resurse, u predmetu prestanka radnog odnosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.11.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbačena je tužba tužioca R.R. za ponavljanje postupka pravosnažno okončanog presudom Upravnog suda II-2 U.10210/11 od 17.11.2011. godine, kojom je odbijena njegova tužba podneta protiv rešenja Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Kabineta ministra 01 br. 118-1-38/11 od 17.08.2011. godine, kojim mu je prestao radni odnos sa 22.08.2011. godine zbog bezbednosnih smetnji.

U zahtevu za preispitivanje pobijanog rešenja, podnetog zbog povrede odredbi Ustava i zakona označenih u zahtevu, podnosilac ističe svoje primedbe na zakonitost postupka bezbednosne provere sprovedene shodno članu 111. Zakona o policiji, koji predviđa bezbednosnu proveru lica koje želi da zasnuje radni odnos u MUP-u Republike Srbije i ne može se primeniti na podnosioca zahteva koji u MUP-u radi već 20 godina. Smatra da je suprotno zakonskim propisima doneto rešenje kojim mu je prestao radni odnos zbog vođenja krivičnog postupka, jer Zakon o državnim službenicima ne propisuje da državnom službeniku prestaje radni odnos po tom osnovu, već ako je pravosnažnom presudom oglašen krivim na kaznu zatvora dužu od šest meseci ili ako je u disciplinskom postupku doneto rešenje o prestanku radnog odnosa, što ovde nije slučaj. Takođe, navodi da mu je radni odnos prestao na osnovu spornog člana 168. Zakona o policiji koji nije bio u primeni zbog postignutog sporazuma između reprezentativnih sindikata i ministra policije u ime Vlade Republike Srbije. Ukazuje da mu nije omogućeno prisustvo na usmenoj raspravi, da je bezbednosna provera dostavljena od strane neovlašćenog lica, da se protiv podnosioca i još tri policijska službenika za ista dela vodi krivični postupak ali da je Upravni sud samo u njegovom slučaju rešavao, pa smatra da je time povređeno njegovo pravo na jednaku zakonsku zaštitu. Predlaže da sud uvaži zahtev i ukine ili preinači pobijano rešenje.

Protivna stranka u odgovoru na zahtev ističe da je upravni postupak u svemu sproveden u skladu sa zakonom i da je pobijano rešenje Upravnog suda pravilno, pa predlaže da sud zahtev odbaci ili odbije kao neosnovan.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u granicama zahteva, a u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijanog rešenja, doneta je odluka kao u dispozitivu istog sa razloga što je Upravni sud našao da tužilac nije učinio bar verovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje upravno-sudskog postupka iz člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima. Prema stavu tog suda, ponavljanje postupka okončanog presudom donetom u upravnom sporu može se zahtevati samo zbog činjenica koje je sud utvrdio u postupku čije se ponavljanje traži, a sudska odluka u odnosu na koju je traženo ponavljanje postupka je doneta isključivo na osnovu utvrđenih činjenica i izvedenih dokaza u upravnom postupku.

Ocenjujući zakonitost pobijanog rešenja Vrhovni kasacioni sud nalazi da je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka i uz pravilnu primenu odredbe člana 60. Zakona o upravnim sporovima. Ovo stoga što je Upravni sud osnovano zaključio da dokaz na koji se tužilac poziva u tužbi za ponavljanje postupka i to Zakon o izmenama i dopunama Zakona o policiji, kojim je brisana odredba čl. 168. Zakona o policiji na osnovu koje mu je prestao radni odnos, ne predstavlja novu činjenicu u smislu člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima, jer je navedeni propis stupio na snagu 08.12.2011.godine, a presuda Upravnog suda II-2 U 10210/11, kojom je okončan upravno-sudski postupak čije se ponavljanje traži doneta je 17.11.2011. u vreme kada je član 168. Zakona o policiji bio u primeni.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva, isticane i u tužbi, pa je našao da su ti navodi bez uticaja na drugačiju odluku o zakonitosti pobijanog rešenja, jer se tim navodima ne dovodi u sumnju pravilna ocena Upravnog suda iz pobijanog rešenja o nepostojanju uslova za ponavljanje postupka iz člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima, na osnovu koga je traženo ponavljanje.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09) odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 30.11.2012. godine, Uzp 418/2012

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.